

Ulađıym Őirlerin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Mart 2023

Tüm renkler içtimada ve çürük vişne t/adında ihtimamla dizdiğim dualarım var ve serptiğim sözcüklerim var Őiir ikliminde Őiir olup s/ektiğim yalnızlığım var hatıraların hatırına ipe serildiğim ve çimdiklediğim iç sesim...

Melun mahzun çıktığım yokuş.

Mađdur varlığımda tırmandığım düz duvar.

Sökük bir duvaktaki kan gibi çocuk gelinin dudaklarından sızan bir Őiire meyleden ölüm gibi hüznü kıvançla sırtına geçiren lanetin iz düşümü ve duaların frekansında çözölen bir sır gibi ya da bir Őifre...

Őifahen tanıklığında günün gece ise kördüğüm.

Sıhhati sağlığı yerinde bir imgenin baştan çıkardığı karanlık gibi hicvin de dibine vurmuş bir nüktedan kıvılcım gibi içimi titreten Őafağın Őafağının attığı hüzün mevsiminde seken kör kurşun gibi...

Ulađıym Őiirlerin.

Uleması gecenin vitrinde yaşayan manken gibi giyindiğim her dize aslında kundakladığım çocukluğum gibi ve de çocuklarım iken yazılası her dizede yasını tuttuğum dünün meali olsa olsa sözcüklerin ve aşkın alın terinde sızan bir düş gibi.

Çökkün omuzları göğün.

Yerin dirlik sancısı.

Sağın sola kavuşmadığı ama yerin göğre konuşlu olduğu s/onsuzluğun da dilemması iken haykıran yüreğimden sökün eden yorgun sözcüklerin Őahlandığı gizin tininde saklı bilinmez varlığına duyduğum saygı gibi.